

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 9C/25/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217208063
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Priečinská
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2020:1217208063.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave pred sudkyňou JUDr. Petrou Priečinskou v sporovej veci žalobkyne: JUDr. O. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. D., N., zast. JUDr. U. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. D., N., proti žalovaným: 1/ Mestská časť Bratislava - Ružinov, so sídlom Mierová 21, Bratislava, IČO: 00 603 155, 2/ Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom Primaciálne námestie 1, Bratislava, IČO: 00 603 481, za účasti Úradu komisára pre osoby so zdravotným postihnutím, so sídlom Račianska 153, Bratislava, IČO: 50 200 232 na strane žalobkyne, o porušenie zásady rovnakého zaobchádzania, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému v 1/ rade a žalovanému v 2/ rade súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 07.04.2017 domáhala určenia, že žalovaný v 1/ rade voči nej porušil zásadu rovnakého zaobchádzania, čím zasiahol do jej práva na rovnaké zaobchádzanie spočívajúce v zákaze diskriminácie z dôvodu zdravotného postihnutia. Žiadala nariadiť upustenie od konania a nápravu protiprávneho stavu tak, že žalovaný v 1/ rade zabezpečí, aby žalobkyňa mala prístup k službám, ktoré sú poskytované verejnosti v súlade s platnými predpismi. Súčasne si voči žalovanému v 1/ rade uplatnila nárok vo výške 460 000 € titulom primeraného zadosťučinenia.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 27.07.1997 mala ťažkú dopravnú nehodu, kde utrpela život ohrozujúce poranenia, po ktorej bola šesť mesiacov v kóme a od uvedenej nehody je žalobkyňa zdravotne znevýhodnená osoba voči iným zdravým osobám, ťažko zdravotne postihnutá, poberateľkou invalidného dôchodku, s veľmi obmedzenou pohybovou a rečovou schopnosťou. Žalovaný v 1/ rade porušoval a nerešpektoval jej základné práva a postupoval voči nej diskriminačne nasledovným konaním: miestne pomery na Z. ulici, kde mala žalobkyňa svoj domicil, sú z dopravného a parkovacieho hľadiska komplikované a oklieštené priestorovými kapacitami. Nedostatok parkovacích miest spôsobuje, že obyvatelia v príslušnej mestskej časti neparkujú len na vyhradených parkovacích miestach, ale aj medzi obytnými domami na Z. ulici, súpísne číslo XX-XX a príľahlej A. ulici. Uvedené spôsobuje stiesnenosť a zložitnosť dopravnej situácie z pozície parkovania motorových vozidiel, čo predstavuje priestor na vznik nebezpečných situácií pri samotnom parkovaní, vystupovaní z auta a prechode cez ulicu. Vnútroblok predstavuje jediný bezpečný priestor na parkovanie, odkiaľ sa aj žalobkyňa, ako ťažko zdravotne znevýhodnená osoba, bezpečne a svojpomocne dostane k obytnému domu. S cieľom zabezpečiť žalobkyňu nezávislý a bezpečný prístup do obydli, na ktorý má žalobkyňa právo podľa čl. 9 Dohovoru, partner žalobkyne parkoval motorové vozidlo na ploche, ktorá je v tesnej blízkosti vchodu v rámci vnútrobloku obytného domu. Tým zabezpečil žalobkyňu samostatnosť v prekonaní vzdialenosti k motorovému vozidlu, ktoré využíval na jej prepravu. Uvedený priestor vo vnútrobloku využívali na parkovanie motorových vozidiel aj ďalší obyvatelia (pravidelne každý deň 10-15 automobilov). O týchto

skutočnostiach bola vyhotovená aj Notárska zápisnica NI01/2016, Nz2956/2016, NCRIs3022/2016 zo dňa 29.1.2016, spísaná Mgr. Luciou Minaričovou, notárskym kandidátom povereným JUDr. Jarmilou Kováčovou, notárom, so sídlom v Bratislave, Gajova 13, o právne významných skutočnostiach, ktoré by mohli byť podkladom pre uplatnenie práv, alebo ktorými by mohli byť spôsobené právne následky. Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam sa žalovaný v 1/ rade rozhodol brániť bezpečnému parkovaniu žalobkyne rôznymi opatreniami. V tejto súvislosti boli partnerovi žalobkyne JUDr. U. Z. udeľované pokuty za nesprávne parkovanie, pričom ostatným majiteľom áut, parkujúcim vo vnútrobloku, pokuty udeľované neboli. Rozkazom zo dňa 05.01.2016 bola partnerovi žalobkyne uložená sankcia v podobe pokarhania. Ďalšia pokuta mu bola udelená dňa 22.02.2016 v čase o 21:34 hod. za to, že parkoval so svojim motorovým vozidlom na chodníku pri obytnom dome Z. 25. Za účelom preukázania skutočnosti, že aj ďalší majitelia áut parkovali podobne ako partner žalobkyne, poukazuje na odborné stanovisko číslo 60/2016 zo dňa 14.04.2016, vypracované znalcom Ing. Miloslavom Ilavským, PhD.. Posledným opatrením zo strany žalovaného v 1/ rade bolo trvalé uloženie dvoch veľkých balvanov na prízjazdovú cestu, ktoré mali definitívne zabrániť parkovaniu žalobkyne na mieste, odkiaľ mala jediný vhodný a bezpečný prístup k motorovému vozidlu priamo z obytného domu. Týmto konaním žalovaný v 1/ rade bráni (resp. sťažuje) žalobkyňu začleňovať sa do riadneho spoločenského života. K obmedzovaniu a diskriminácii však nedochádzalo u iných majiteľov áut parkujúcich vo vnútrobloku, ktorí neboli konaním žalovaného v 1/ rade nijakým spôsobom obmedzovaní pri svojom parkovaní. Vnútroblok obytných domov je možné považovať za jediné bezpečné miesto na parkovanie pre žalobkyňu, nakoľko sa odtiaľ môže bezpečne presunúť bez cudzej pomoci do bytu. Predmetné parkovacie miesto podobne využívali aj iní obyvatelia a nikdy nebol problém s parkovaním na tomto mieste. Dňa 23.09.2015 žalobkyňa podala žiadosť o vyhradené parkovanie pre invalidnú osobu. Listom zo dňa 19.10.2015 jej bola doručená odpoveď, v ktorej jej bolo oznámené, že mestská časť nemôže vyhovieť predmetnej žiadosti o parkovacie miesto, nakoľko v zmysle Zásad pre vydávanie povolenia na pridelenie výhradného parkovacieho miesta v mestskej časti nie je splnená podmienka trvalého pobytu, pričom uvedené je podľa názoru žalobkyne v rozpore s Dohovorom. Je nesporné, že žalobkyňa bývala na Z. ulici a teda mala tam svoje bydlisko - domicil. Štáty sú povinné rešpektovať princípy a zásady upravené v Dohovore, ktorý je pre nich záväzný. Dňa 03.03.2016 bola žalobkyňa nútená podať opätovne žiadosť o pridelenie výhradného parkovania pre osobu so zdravotným postihnutím. Listom zo dňa 01.04.2016 vstúpil do konania o pridelení parkovacieho miesta na podnet partnera žalobkyne Úrad komisára pre osoby so zdravotným postihnutím a až po zásahu Úradu komisára pre osoby so zdravotným postihnutím bolo dňa 01.06.2016 vydané rozhodnutie žalovaného č. k.: RR/CS 11932/2016/2/IP/PARK/TSP, ktorým bolo povolené vyhradené parkovisko pre invalidnú osobu na miestnej komunikácii v mestskej časti Bratislava Ružinov. Ani toto miesto však nezohľadňovalo zdravotný stav žalobkyne, keď sa miesto nachádza v tesnej blízkosti cesty a navyše býva blokováno inými autami stojacimi v okolí. Z tohto dôvodu je každodenne ohrozený život a zdravie žalobkyne pri jej presune z parkovacieho miesta, ktoré jej bolo pridelené, na miesto svojho pobytu. Z vyššie uvedeného dôvodu je aj často vykonávaný zásah príslušníkov mestskej polície, ktorá takéto blokovanie vyhodnocuje ako nedovolené státie na križovatke podľa § 25 ods. 1 písm. d) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a vodičom umiestni na koleso blokovacie zariadenie, čím vozidlo aj naďalej blokuje vjazd na dané vyhradené parkovacie miesto a partner žalobkyne musí hľadať iné miesto na odstavenie vozidla. V čase od 1.6.2016 do 11.8.2016 došlo až k 8 objasneným priestupkom. Za mesiac január 2017 došlo k 4 takýmto priestupkom a tieto incidenty sú zdrojom aj ďalšej nenávisti zo strany potrestaných vodičov, ktorých terčom je žalobkyňa a jej partner. Partner žalobkyne sa zdroj týchto konfliktov snažil odstrániť aj tým, aby žalovaný v 1/ rade, ktorému je uvedená pozemná komunikácia zverená do správy, vyhotovil doplnkové dopravné vodorovné značenia V12a - Žltá kľukatá čiara, ktoré by vodičov dôraznejšie upozorňovalo na zákaz státia. Uvedené bolo odmietnuté. Partner žalobkyne žiadaj aj o vyznačenie prechodu pre chodcov v bezprostrednej blízkosti parkovacieho miesta a to z dôvodu zabezpečenia plynulého a život neohrozujúceho prechodu a prístupu na vyhradené parkovacie miesto žalobkyne, aj s poukazom na súčasne existujúcu zástavku trolejbusov, ktorá sa nachádza v blízkosti daného miesta. Ani tejto žiadosti žalovaný v 1/ rade nevyhovel. Tieto skutočnosti dokazujú, že jediné bezpečné miesto na státie vozidla bolo vo vnútrobloku, v blízkosti pri obydli žalobkyne. Žalovaný v 1/ rade diskriminoval žalobkyňu aj pri samotnom pridelení vyhradeného parkovacieho miesta, nakoľko žalobkyňu bolo pridelené parkovacie miesto, ktoré pre ňu nie je bezpečné a uvedeným rozhodnutím došlo zo strany žalovaného v 1/ rade ku konaniu, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Navyše celá situácia sa vyhrotila po medializácii prípadu žalobkyne, pričom vo viacerých článkoch a diskusných fórach boli žalobkyňa a jej partner vykreslení v negatívnom svetle s použitím pejoratívnych výrazov na ich osobu a vždy s odkazom na povelanie partnera žalobkyne. O týchto skutočnostiach bola vyhotovená aj Notárska zápisnica N2000/2015, NZ468 18/2015, NCRIs47892/2015 zo dňa 26.11.2015 spísaná Mgr.

Luciou Minaričovou, notárskym kandidátom povereným JUDr. Jarmilou Kováčovou, notárom, so sídlom v Bratislave, Gajova 13. Terčom týchto útokov na majetok sa stalo aj motorové vozidlo žalobkyne a jej partnera, na ktorom v jednom prípade došlo k defektu a roztrhaniu pravej prednej pneumatiky na diaľnici v smere do Nitry, pri rýchlosti 130 km/h. Uvedený incident sa stal dňa 18.11.2015 len približne 2-3 km od miesta, kde mala žalobkyňa dňa 25.7.1997 vyššie uvedenú ťažkú dopravnú nehodu. Uvedený defekt bol pravdepodobne spôsobený v dôsledku prejdenia po rozhádzaných ostnatých drôtoch, ktoré neskôr našiel partner žalobkyne na príjazdovej ceste, po ktorej chodil na miesto státia vo vnútrobloku. Ďalšie útoky na vozidlo sa odohrali dňa 12.1.2016 a 20.9.2016, kedy neznámi páchatelia prerezali na vozidle pneumatiky. Dňa 20.09.2016 dve na ľavej prednej strane, kedy bolo vozidlo odstavené na vyhradenom parkovacom mieste; v tomto prípade začala polícia aj trestné konanie. Konanie žalovaného v 1/ rade malo až takú intenzitu, že žalobkyňa bola nútená presťahovať sa z tejto lokality, nakoľko existuje riziko ohrozovania jej majetku a zdravia. Žalovaný v 1/ rade selektívnym spôsobom zameraným len na osobu žalobkyne a jej partnera im zabránil v prístupe na svojpomocne vybudované parkovacie miesto, hoci iným užívateľom rovnako svojpomocne vytvorených parkovacích plôch na tej istej parcele tento prístup toleruje a navyše proti nim ani nikdy nevykonal žiadne právne úkony k zjednaniu nápravy. Zároveň svojím konaním spôsoboval preťažky a obštrukcie v konaní o pridelenie výhradného parkovacieho miesta pre osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania došlo k zníženiu spoločenskej vážnosti žalobkyne a jej partnera, a to najmä tým, že konanie žalobkyne a jej partnera, ktorým sa domáhala svojho práva na prístup k doprave a práva žiť nezávislým životom, bolo zo strany žalovaného v 1/ rade verejne prezentované a žalobkyňa bola spolu so svojím partnerom verejnosti vykreslená v negatívnom svetle. Žalovaný v 1/ rade má odstraňovať nedostatky v právnych predpisoch týkajúcich sa dostupnosti v doprave pre osoby so zdravotným postihnutím, žalovaný v 1/ rade však postupoval v rozpore s vyššie uvedeným, pretože vytváral ďalšie bariéry, ktoré bránili v dostupnosti v doprave žalobkyňi namiesto toho, aby ich odstraňoval. Žalovaný v 1/ rade svojím konaním spočívajúcim v zamietnutí žiadosti o udelenie parkovacieho miesta žalobkyňi z dôvodu, že žalobkyňa nemala v danej lokalite trvalý pobyt, predstavuje formu diskriminácie, ktorá spočíva v odopretí primeranej úpravy. Žalobkyňa mala v danej lokalite svoj domícil a preto jej mal žalovaný v 1/ rade poskytnúť parkovacie miesto už na základe jej prvej žiadosti. Vzhľadom na to, že žalobkyňa nepochybne utrpela morálnu ujmu, najmä v dôsledku jej poníženia a pocitu márnosti z diskriminácie, a k odčineniu tejto ujmy nestačí konštatovať porušenie Dohovoru (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci sťažnosti č. 57325/00), je potrebné žalobkyňi priznať aj primerané finančné zadosťučinenie za morálnu ujmu.

3. Súd uznesením zo dňa 13.04.2017 č.k. 9C/25/2017-166 vyzval žalobkyňu na odstránenie väd podania, žalobkyňa písomným podaním doručeným súdu dňa 03.05.2017 vady podania odstránila a svoj žalobný petít doplnila a rozšírila o alternatívny petít (č.l. 173 - 174 spisu).

4. Dňa 28.04.2017 Úrad komisára pre osoby so zdravotným postihnutím v zmysle § 10 ods. 2 písm. g) zák. č. 176/2015 Z.z. a § 95 ods. 1 CSP písomne požiadal o pribratie do súdneho konania, za účelom ochrany práv žalobkyne ako osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Žalobkyňa písomným podaním doručeným súdu dňa 11.05.2017 oznámila súdu, že súhlasí s pribratím Úradu komisára pre osoby so zdravotným postihnutím do konania.

5. Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.08.2017 žalobkyňa zobrala žalobu čiastočne späť v časti uplatneného finančného zadosťučinenia za morálnu (nemajetkovú) ujmu vo výške 456 666 € a upravila petít žalobného návrhu (č.l. 318 spisu).

6. Písomným podaním doručeným súdu dňa 18.08.2017 žalobkyňa opätovne upravila petít žalobného návrhu (č.l. 320 -321 spisu).

7. Žalovaný v 1/ rade písomným vyjadrením doručeným súdu dňa 11.09.2017 uviedol, že nesúhlasí so žalobou a žiada ju v celom rozsahu zamietnuť, považuje ju za umelo vykonštruovaný spor JUDr. U. Z., ktorý si pre vlastné potreby potreboval zaobstarať parkovacie miesto priamo pred vchodom do svojho bytu na Z. ulici č. XX. Prvá žiadosť žalobkyne o vyhradené parkovanie bola podaná 23.9.2015, žiadateľka (žalobkyňa) však nespĺňala podmienku trvalého pobytu, pričom jej zástupca, pán JUDr. Z. navyše užíval motorové vozidlo ako právnická osoba, čo bolo v rozpore so Zásadami pre udelenie parkovacieho miesta. Žiadateľka bola taktiež riadne upozornená na skutočnosť, že dotknutá komunikácia nie je v správe mestskej časti Bratislava - Ružinov. (viď list č. RR/CS 18457/2015/PARK/TSP zo dňa 19.10.2015). Mestská časť Bratislava - Ružinov následne na požiadanie vrátila

všetky doklady žiadateľke. Dňa 30.03.2016 bola opätovne podaná žiadosť o vyhradené parkovanie, doklady však naďalej ostali nezmenené, čiže nebola splnená požiadavka trvalého bydliska žalobkyne a auto JUDr. Z. bolo stále písané na právnickú osobu. Dňa 20.05.2016 bola Magistrátom hl. mesta SR Bratislavy postúpená mestskej časti Bratislava - Ružinov žiadosť žalobkyne vo veci zriadenia vyhradeného parkovacieho miesta na chodníku pred bytovým domom na ulici Z. XX, N.. V liste č. RR/CS 12978/2/2016/PARK/TSP zo dňa 14.07.2016 bolo konštatované, že par. č.: XXXX/XX kat. Nivy, ktorého súčasťou je aj predmetná spevnená plocha, je v priamej správe Magistrátu hl. mesta SR Bratislavy. Mestská časť Bratislava - Ružinov v liste upozorňuje žiadateľku a zároveň konštatuje, že vyhradené parkovacie miesta sa zriaďujú na parkoviskách, alebo pridružených parkovacích pásoch, ktoré sú súčasťou komunikácií III. a IV. triedy a sú zverené do správy mestskej časti Bratislava - Ružinov. Z tohto dôvodu mestská časť nebola oprávnená vydať vyhradené parkovacie miesto. Po skutkových zmenách a preukázaní nových skutočností v dokladoch žiadateľky, mestská časť Bratislava - Ružinov našla novú alternatívu parkovania, ktorú navrhol jej samotný zástupca - JUDr. Z.. Toto parkovacie miesto bolo následne schválené a bolo aj zrealizované mestskou časťou Bratislava - Ružinov podľa požiadavky žalobkyne a JUDr. Z.. Žalovaný v 1/ rade postupoval v zmysle zákona, v žiadnom bode nepochybil, v žiadnom prípade nekonal diskriminačne, ale len v medziach svojich práv a povinností, pričom stále sa ústretovo pokúšal nájsť spôsob, ako fyzickej osobe so zdravotným postihnutím vyjsť v ústrety, čo sa nakoniec po splnení všetkých zákonných podmienok aj podarilo. Prechod pre chodcov tak, ako si žalobkyňa prostredníctvom JUDr. Z. priala, je zriadený.

8. Úrad komisára pre osoby so zdravotným postihnutím (ďalej len „Úrad“) písomným vyjadrením doručeným súdu dňa 02.10.2017 podrobne opísal skutkový stav a uviedol, čoho sa v predmetnej veci žalobkyňa v tomto konaní domáha (č.l. 356-359 spisu). Citujúc zo žaloby a poukazujúc na žalobkyňou citované zákonné ustanovenia (čl. 5, 9 Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím, zák. 50/1976, § 58 ods. 2 vyhl. Ministerstva životného prostredia SR č. 532/2002 Z.z., § 2 ods. 1, § 2a, § 9 ods. 1 zák. č. 365/2004 Z.z. - antidiskriminačného zákona) uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný v 1/ rade so žalobkyňou a s jej partnerom zaobchádzal rozdielne a menej priaznivo ako s inými užívateľmi rovnako svojpomocne vytvorených parkovacích plôch na tej istej parcele. Podľa jemu dostupných informácií žalovaný v 1/ rade svojím postupom a konaním zasiahol do práva žalobkyne na rovnaké zaobchádzanie a porušil Článok 5 Dohovoru a aj Článok 9 Dohovoru, pretože žalobkyňu bránil v prístupe do bytového domu. Žalovaný povinný (v zmysle príslušných zákonných ustanovení) vytvoril také prostredie, ktoré je prispôsobené potrebám ľudí so zdravotným postihnutím, a v ktorom sú odstránené bariéry, avšak z priloženej dokumentácie žalovaný v 1/ rade vytváral a obmedzil samostatnosť a nezávislosť pohybu žalobkyne. Konanie žalovaného malo takú intenzitu, že žalobkyňa bola nútená presťahovať sa z tejto lokality, nakoľko podľa jej názoru je tu riziko ohrozovania jej majetku a zdravia. Podľa názoru Úradu by mal žalovaný v 1/ rade vzniknutý stav napraviť fyzickým odblokovaním prístupu motorového vozidla partnera žalobkyne JUDr. Z. tak, aby žalobkyňa mala zabezpečený čo najrýchlejší a najbezpečnejší prístup k bytovému domu. V prípade, ak fyzické odblokovanie prístupu na parkovacie miesto vybudované partnerom žalobkyne JUDr. Z. nebude možné zabezpečiť, mal by žalobkyňu poskytnúť iné vhodné a bezpečné parkovacie miesto v porovnateľnej blízkosti od bydliska žalobkyne, ako je parkovacie miesto vybudované partnerom žalobkyne JUDr. Z., pretože parkovacie miesto povolené žalobkyňu dňa 1. júna 2016 sa nachádza v tesnej blízkosti cesty a býva blokované inými autami stojacimi v okolí, v dôsledku čoho je dennodenne ohrozený život a zdravie žalobkyne, pri jej presune z parkovacieho miesta do miesta svojho bydliska.

9. Žalobkyňa písomným podaním doručeným súdu dňa 09.10.2017 uviedla, že od 15.10.2013 mala prihlásený trvalý pobyt na adrese Z. XX, XXX XX N., Bratislava - Ružinov, a preto v čase podania žiadosti o vyhradené parkovacie miesto spĺňala podmienku domicilu. Evidenciu osôb s trvalým pobytom vedie v Bratislave príslušná Mestská časť, teda žalovaný v 1/ rade. Skutočnosť, že žalovaná nahlásila zmenu trvalého pobytu, nemala na doklade totožnosti zmenenú adresu trvalého bydliska a nezakladala dôvod na zamietnutie žiadosti.

10. Písomným podaním doručeným súdu dňa 24.05.2018 žalobkyňa v rámci dispozície s predmetom konania opätovne požiadala o pripustenie zmeny žaloby a zároveň navrhla, aby súd do konania pripustil ďalšieho žalovaného, a to Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom Primaciálne námestie 1, Bratislava, IČO: 00 603 481, ktorý je vlastníkom pozemku vo vnútrobloku obytného domu na Z. ulici XX-XX - parcely registra C evidovanej na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX o výmere 4063 m², druh pozemku: ostatné plochy v katastrálnom území Nivy, obci Bratislava - mestská časť

Ružinov, okrese Bratislava II, zapísanej na liste vlastníctva č. X vedenom Okresným úradom v Bratislave, na ktorom partner žalobkyne parkoval svoje osobné motorové vozidlo z dôvodov, ktoré sú podrobne popísané v žalobe, pričom ako vlastníak predmetného pozemku bránil žalobkyni a jej partnerovi, aby na predmetnom pozemku v blízkosti vchodu Z. XX parkovali, zatiaľ čo iným vlastníkom motorových vozidiel v parkovaní na predmetnej parcele nebránil a zároveň prostredníctvom Mestskej polície hlavného mesta Bratislavy, ktorá je jeho poriadkovým útvarom zriadeným všeobecne záväzným nariadením Mestského zastupiteľstva hlavného mesta SR Bratislavy č. 3/1991 na základe zákona 564/1991 Zb. o obecnej polícii v znení neskorších predpisov, udeľoval partnerovi žalobkyne viaceré pokuty za nesprávne parkovanie, pričom ostatným majiteľom áut parkujúcim vo vnútrobloku pokuty udeľované neboli.

11. Súd uznesením zo dňa 17.08.2018, č.k. 9C/25/2017-413 pripustil zmenu žaloby v navrhovanom znení:

„I. Žalovaný v 1.) rade fyzickým zablokovaním prístupu žalobkyni odkázanej z dôvodu jej zdravotného postihnutia na individuálnu prepravu motorovým vozidlom so sprievodcom a jej druhovi U. Z., ktorú jej takúto prepravu denne zabezpečoval na parkovacie miesto na parcele registra C evidovanej na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX o výmere 4063 m², druh pozemku: ostatné plochy v katastrálnom území Nivy, obci Bratislava - mestská časť Ružinov, okrese Bratislava II, zapísanej na liste vlastníctva č. X vedenom Okresným úradom v Bratislave, katastrálnym odborom, pri súčasnom nepostihnutí a nebránení iným obyvateľom bytového domu v parkovaní ich motorových vozidiel na obdobne vybudovaných parkovacích miestach na tom istom pozemku, a konaním, ktorým bránil žalobkyni v prístupe k vytvorenému parkovaciemu miestu, porušil zásadu rovnakého zaobchádzania vo vzťahu k žalobkyni, čím zasiahol do jej práva na rovnaké zaobchádzanie spočívajúce v zákaze diskriminácie z dôvodu zdravotného postihnutia.

II. Žalovaný v 1.) rade nevyhovením žiadosti žalobkyne zo dňa 23.9.2015 o prenájom parkovacieho miesta pre invalidnú osobu porušil zásadu rovnakého zaobchádzania vo vzťahu k žalobkyni, čím zasiahol do jej práva na rovnaké zaobchádzanie spočívajúce v zákaze diskriminácie z dôvodu zdravotného postihnutia.

III. Žalovaný v 2.) rade správnym postihovaním vodiča motorového vozidla U. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX N., v ktorom sa denne presúvala žalobkyňa odkázaná z dôvodu svojho zdravotného postihnutia na individuálnu prepravu motorovým vozidlom so sprievodcom z a do svojho bytu na Z. ulici č. XX v N., za porušenie pravidiel cestnej premávky spočívajúceho v parkovaní na svojpomocne vybudovanom parkovacom mieste na parcele registra C evidovanej na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX o výmere 4063 m², druh pozemku: ostatné plochy v katastrálnom území Nivy, obci Bratislava - mestská časť Ružinov, okrese Bratislava II, zapísanej na liste vlastníctva č. X vedenom Okresným úradom v Bratislave, katastrálnym odborom, pri súčasnom nepostihnutí iných vodičov motorových vozidiel za porušenie pravidiel cestnej premávky spočívajúceho v parkovaní ich motorových vozidiel na obdobne vybudovaných parkovacích miestach, porušil zásadu rovnakého zaobchádzania vo vzťahu k žalobkyni, čím zasiahol do jej práva na rovnaké zaobchádzanie spočívajúce v zákaze diskriminácie z dôvodu zdravotného postihnutia.

IV. Žalovaný v 1.) rade a žalovaný v 2.) rade sú povinní nahradiť žalobkyni spoločne a nerozdielne nemajetkovú ujmu vo výške 3.334,- EUR ako primerané zadosťučinenie.

V. Žalovaný v 1.) rade a žalovaný v 2.) rade sú povinní zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia vo výške 100%, tak, ako bude priznaná v písomnom vyhotovení rozsudku a vyčíslená samostatným uznesením.“

12. Žalovaný v 2/ rade písomným vyjadrením doručeným súdu dňa 06.12.2018 uviedol, že žaloba je nedôvodná a žiada ju v celom rozsahu zamietnuť. Stotožňuje sa s vyjadrením žalovaného v 1/ rade a navyše dodáva, že určité konanie, opomenutie konania, resp. prax môže byť kvalifikované ako porušenie zákazu diskriminácie iba vtedy, ak tomuto konaniu dôjde v zákonom vymedzených oblastiach (§ 3 antidiskriminačného zákona) a zaraďuje sa sem oblasť pracovnoprávných a obdobných vzťahov, sociálneho zabezpečenia, zdravotnej starostlivosti, poskytovania tovarov a služieb a oblasť vzdelávania. V prípade žalobkyne však konanie žalovaných nepredstavuje porušenie zákazu diskriminácie v intenciách antidiskriminačného zákona, pretože taká oblasť diskriminácie v zmysle antidiskriminačného zákona absentuje. K tvrdeniam žalobkyne ohľadom nerovnomerného ukladania pokút uviedol, že ak aj relevantné subjekty postupovali rozdielne pri udeľovaní pokút, toto diskriminačné konanie nezakladá per se, pretože toto konanie je následkom protiprávneho konania a z nepráva nikdy nemôže vzniknúť právo. Podľa slov žalobkyne posledným opatrením zo strany žalovaného v 1/ rade bolo trvalé uloženie dvoch veľkých balvanov na príjazdovú cestu, ktoré mali definitívne zabrániť parkovaniu žalobkyne na mieste,

odkiaľ mala jediný vhodný a bezpečný prístup k motorovému vozidlu priamo z obytného domu. Podľa žalobkyne došlo k obmedzovaniu a diskriminácii, ku ktorej však nedochádzalo u majiteľov iných áut, parkujúcich vo vnútrobloku. Podľa logickej je však nemožné, aby cez spomínané balvany neprešla len žalobkyňa a ostatných majiteľov áut parkujúcich vo vnútrobloku by sa toto konanie nedotklo. Z vyjadrenia žalobkyne vychádza záver, že ostatné autá mohli ďalej príjazdovú cestu využívať, aj napriek uloženým balvanom a toto tvrdenie nijako nepodložila. Zo strany mestskej časti Ružinov nešlo o diskriminačný postup pri žiadosti o udelenie vyhradeného parkovacieho miesta, Mestská časť Ružinov postupovala v súlade s právnymi predpismi a žalovaný v 2/ rade rozporuje tvrdenie žalobkyne, že tento postup je v rozpore s Dohovorom o právach osôb so zdravotným postihnutím. Aj napriek faktu, že podľa tvrdení žalobkyne na Z. ulici bývala a teda tam mala svoje bydlisko, aj tak nespĺňala podmienku pre udelenie vyhradeného parkovacieho miesta a to trvalý pobyt. (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: R 4Cdo 40/2014) . Aj keď žalobkyňa vo svojej odpovedi zo dňa 06.10.2017 tvrdí, že od 15.10.2013 mala prihlásený pobyt na adrese Z. XX, XXX XX N. - mestská časť Ružinov, túto skutočnosť nepodložila dôkazmi. Žalobkyňa tvrdí, že defekt, ktorý sa stal jej a jej partnerovi po ceste do Nitry bol prejavom extrémizmu, a že to nepriamo súvisí s diskrimináciou žalobkyne. Jediným dôkazom sú fotky, na ktorých sú drôty na zemi spolu s domnienkami žalobkyne, že ich tam nastražil žalovaný v 1/ rade. Žalobkyňa svoje tvrdenia nedostatočne podložila dôkazmi a taktiež si niektoré skutočnosti mylne vyložila, napríklad rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II (ktorý vydal na návrh žalovaného v 1/ rade rozkaz na plnenie, ktorým partnerovi žalobkyne JUDr. Z. uložil povinnosť zdržať sa konania spočívajúceho vo vjazde motorového vozidla na pozemok par. č. XXXX/XX, v parkovaní motorového vozidla a revitalizovať zeleň) čo si si žalobkyňa vyložila tak, že keďže zaväzuje len jej partnera JUDr. Z., je diskriminačný. V demokratickom právnom štáte nik nedisponuje právom porušovať platné zákony, a to bez ohľadu napr. na zdravotný status osoby.

13. Dňa 28.05.2019 právny zástupca žalobkyne doručil súdu výpoveď plnej moci na zastupovanie v konaní , z dôvodu narušenej vzájomnej dôvery. Dňa 28.05.2019 udelila žalobkyňa plnú moc na jej zastupovanie v predmetnom konaní JUDr. U. Z. (ktorý do tej doby v konaní vystupoval ako svedok na strane žalobkyne).

14. Dňa 06.06.2019 doručila žalobkyňa opätovnú zmenu žaloby, ktorú po výzve súdu uznesením zo dňa 15.07.2019, č.k. 9C/25/2017-633 doplnila podaním doručeným súdu dňa 09.08.2019.

15. Súd uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 05.09.2019 pripustil zmenu žalobného petitu v nasledovnom znení:

„1. Žalovaný v prvom rade fyzickým zablokovaním prístupu žalobkyne odkázanej z dôvodu jej zdravotného postihnutia na individuálnu prepravu motorovým vozidlom so sprievodcom a jej druhovi U. Z., ktorú jej takúto prepravu denne zabezpečoval na parkovacie miesto na parcele C evidovanej na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX o výmere 4063m², druh pozemku: ostatné plochy na liste vlastníctva číslo X vedenom Okresným úradom v Bratislave, katastrálnym odborom, vo vlastníctve Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, pri súčasnom nepostihnutí a nebránení iným obyvateľom bytového domu v parkovaní ich motorových vozidiel na obdobne vybudovaných parkovacích miestach na tom istom pozemku a konaním, ktorým bránili žalobkyne v prístupe k vytvorenému parkovaciemu miestu pri bytovom dome a tým jej výrazne obmedzili prístup k obydliu v ktorom mala trvalý pobyt, čím zasiahli do jej práva na rovnaké zaobchádzanie spočívajúce v zákaze diskriminácie z dôvodov zdravotného postihnutia.

2. Žalovaný v prvom rade nevyhovením žiadosti žalobkyne zo dňa 23.9.2015 o prenájom parkovacieho miesta pre invalidnú osobu porušil zásadu rovnakého zaobchádzania vo vzťahu k žalobkyne, čím zasiahol do jej práva na rovnaké zaobchádzanie spočívajúce v zákaze diskriminácie z dôvodov zdravotného postihnutia."

3. Žalovaný v druhom rade podávaním žalôb na vodiča motorového vozidla U. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX N. za neoprávnený zásah do jeho majetkových práv na parcele C evidovanej na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX o výmere 4063m², druh pozemku: ostatné plochy na liste vlastníctva číslo X vedenom Okresným úradom v Bratislave, katastrálnym odborom, vo vlastníctve Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy ktoré selektívne zameril len na ochranu svojho majetku proti prejazdu a parkovaniu motorového vozidla ktoré využívala žalobkyňa so svojím sprievodcom na prepravu do práce a obydliu v ktorom mala trvalý pobyt ako aj správnym postihovaním a vodiča motorového vozidla U. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX N., v ktorom sa denne presúvala žalobkyňa odkázaná z dôvodu zdravotného postihnutia na individuálnu prepravu motorovým vozidlom

so sprievodcom z a do svojho bytu na Z. ulici č. XX v N., za porušenie pravidiel cestnej premávky spočívajúce v parkovaní na zeleni a svojpomocne vybudovanom parkovacom mieste na parcele C evidovanej na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX o výmere 4063m², druh pozemku: ostatné plochy na liste vlastníctva číslo X vedenom Okresným úradom v Bratislave, katastrálnym odborom, vo vlastníctve Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, pri súčasnom nepodávaní žalôb pre neoprávnený zásah do majetkových práv žalovaného v druhom rade proti iným osobám a vodičom, ktorý si svojpomocne vybudovali obdobné parkovacie miesta na tom istom pozemku a nepostihovaní iných vodičov motorových vozidiel za porušenie pravidiel cestnej premávky spočívajúce v parkovaní na zeleni a svojpomocne vybudovaných parkovacích miestach, porušil zásadu rovnakého zaobchádzania vo vzťahu k žalobkyni, čím zasiahol do jej práva na rovnaké zaobchádzanie spočívajúce v zákaze diskriminácie.

4. Žalovaní v prvom a v druhom rade sú povinní spoločne a nerozdielne z dôvodu nedodržania zásady rovnakého zaobchádzania, znížením dôstojnosti, spoločenskej vážnosti, spoločenského uplatnenia a z dôvodu porušenia ochrany osobnosti nahradiť žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 120.000,- € ako primerané zadostučinenie.

5. Žalovaný v prvom rade Miestny úrad Bratislava - Ružinov, IČO: 00 603 155, so sídlom: Mierová 288/21, 821 05 Bratislava je povinný na vlastné náklady po dobu 6 mesiacov na svojej hlavnej internetovej stránke <<https://www.ruzinov.sk/sk/uradna-tabula>> v sekcii: všetky, stav: aktuálne oznamy zvýrazneným typom písma Arial červenej farby veľkosti 17 zverejniť ospravedlnenie v nasledovnom znení: **OSPRAVEDLNENIE MESTSKEJ ČASTI BRATISLAVA RUŽINOV ZA DISKRIMINÁCIU OSOBY SO ZDRAVOTNÝM POSTIHNUTÍM.**

Mestská časť Bratislava Ružinov uznáva, že postupom pri výkone povinnosti správcu verejnej zelene porušila vo vzťahu k JUDr. O. B. zásadu rovnakého zaobchádzania čím zasiahol do jej práva na rovnaké zaobchádzanie spočívajúce v zákaze diskriminácie za čo sa jej ospravedľuje. Mestská časť Bratislava Ružinov voči JUDr. O. B. porušila zásadu rovnakého zaobchádzania tým, že umiestnila kamenné zátarasy na časti verejného pozemku vo vlastníctve Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, ktorý jej bol zverený do správy podľa čl. 81 Štatútu hlavného mesta SR Bratislavy v spojení s § 6 ods.3 zákona SNR č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Kamenné zátarasy položila pod zámienkou "potreby ochrany verejnej zelene" a výkonu svojej povinnosti správcu verejnej zelene takým spôsobom, aby jej zabránila dostať sa motorovým vozidlom na parkovacie miesto umiestnené pred vchodom do obytného domu v ktorom mala trvalý pobyt, čím jej výrazne sťažila prístup k obydlíu. Uvedeného konania sa dopustila napriek skutočnosti, že mala vedomosť o tom, že JUDr. O. B. je držiteľom preukazu osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom a je odkázaná na individuálnu prepravu motorovým vozidlom bez toho, aby jej zabezpečila vhodné miesto na parkovanie motorového vozidla Mestská časť Bratislava Ružinov si je ďalej vedomá skutočnosti, že zanedbala svoje povinnosti pri výkone správy o verejnú zeleň na tomto pozemku. Uznáva, že rovnako dôrazne nepostupovala proti iným osobám, ktorým vjazd a parkovanie na uvedenom pozemku neobmedzila. Mestská časť Bratislava Ružinov vedome ignorovala skutočnosť, že každodenne parkujúce motorové vozidlá poškodzovali verejnú zeleň o ktorú sa mála povinnosť starať. V tomto protiprávnom konaní im nebránila, ale naopak ho tolerovala. Nebrala na vedomie skutočnosť, že pre tento účel a bez súhlasu vlastníka pozemku Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy svojvoľne upravili pozemok betónovými plochami a čiernou stavbou. Mestská časť Bratislava Ružinov vyslovuje hlbokú ľútosť nad svojím konaním, ktorým porušila právo JUDr. O. B. na rovnaké zaobchádzanie, zároveň verejne prehlasuje, že bude pri prijímaní rozhodnutí a výkone samosprávy postupovať so zvýšeným dôrazom zameraným na dôsledné rešpektovanie práv osôb so zdravotným postihnutím tak, aby nedochádzalo k ich diskriminácii a porušovania zásady rovnakého zaobchádzania.

6. Žalovaný v prvom rade Miestny úrad Bratislava - Ružinov, IČO: 00 603 155, so sídlom: Mierová 288/21, 821 05 Bratislava je povinný na najbližšom obecnom zastupiteľstve nasledujúcom po právoplatnosti rozhodnutia hneď po jeho otvorení prečítať pred poslancami mestskej časti text tohto ospravedlnenia. **OSPRAVEDLNENIE MESTSKEJ ČASTI BRATISLAVA RUŽINOV ZA DISKRIMINÁCIU OSOBY SO ZDRAVOTNÝM POSTIHNUTÍM.**

Mestská časť Bratislava Ružinov uznáva, že postupom pri výkone povinnosti správcu verejnej zelene porušila vo vzťahu k JUDr. O. B. zásadu rovnakého zaobchádzania čím zasiahol do jej práva na rovnaké zaobchádzanie spočívajúce v zákaze diskriminácie za čo sa jej ospravedľuje. Mestská časť Bratislava Ružinov voči JUDr. O. B. porušila zásadu rovnakého zaobchádzania tým, že umiestnila kamenné zátarasy na časti verejného pozemku vo vlastníctve Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, ktorý jej bol zverený do správy podľa čl. 81 Štatútu hlavného mesta SR Bratislavy v spojení s § 6 ods.3 zákona SNR č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Kamenné zátarasy položila pod

zámkienkou "potreby ochrany verejnej zelene" a výkonu svojej povinnosti správcu verejnej zelene takým spôsobom, aby jej zabránila dostať sa motorovým vozidlom na parkovacie miesto umiestnené pred vchodom do obytného domu v ktorom mala trvalý pobyt, čím jej výrazne sťažila prístup k obydliu. Uvedeného konania sa dopustila napriek skutočnosti, že mala vedomosť o tom, že JUDr. O. B. je držiteľom preukazu osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom a je odkázaná na individuálnu prepravu motorovým vozidlom bez toho, aby jej zabezpečila vhodné miesto na parkovanie motorového vozidla. Mestská časť Bratislava Ružinov si je ďalej vedomá skutočnosti, že zanedbala svoje povinnosti pri výkone správy o verejnú zeleň na tomto pozemku. Uznáva, že rovnako dôrazne nepostupovala proti iným osobám, ktorým vjazd a parkovanie na uvedenom pozemku neobmedzila. Mestská časť Bratislava Ružinov vedome ignorovala skutočnosť, že každodenne parkujúce motorové vozidlá poškodzovali verejnú zeleň o ktorú sa mála povinnosť starať. V tomto protiprávnom konaní im nebránila, ale naopak ho tolerovala. Nebrala na vedomie skutočnosť, že pre tento účel a bez súhlasu vlastníka pozemku Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy svojvoľne upravili pozemok betónovými plochami a čiernou stavbou. Mestská časť Bratislava Ružinov vyslovuje hlbokú ľútosť nad svojím konaním, ktorým porušila právo JUDr. O. B. na rovnaké zaobchádzanie, zároveň verejne prehlasuje, že bude pri prijímaní rozhodnutí a výkone samosprávy postupovať so zvýšeným dôrazom zameraným na dôsledné rešpektovanie práv osôb so zdravotným postihnutím tak, aby nedochádzalo k ich diskriminácii a porušovaniu zásady rovnakého zaobchádzania"

7. Žalovaný v prvom rade Miestny úrad Bratislava - Ružinov, IČO: 00 603 155, so sídlom: Mierová 288/21, 821 05 Bratislava je povinný do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu zaslať na adresu trvalého bydliska žalobkyne písomné ospravedlnenie za porušenie zásady rovnakého zaobchádzania v znení podľa vlastného uváženia podpísané najvyšším výkonným orgánom a jeho predstaviteľom.

8. "Žalovaný v druhom rade : Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, IČO: 00 603 481 so sídlom Primaciálne námestie 1, 814 99 Bratislava je povinný na vlastné náklady po dobu 6 mesiacov aj na svojej hlavnej internetovej stránke: <<https://www.bratislava.sk/sk/magistrat>> v sekcii: úradná tabuľa na jej hlavnej strane zvýrazneným typom písma Arial červenej farby veľkosť 18 zverejniť ospravedlnenie v nasledovnom znení: OSPRAVEDLNENIE Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy ZA DISKRIMINÁCIU OSOBY SO ZDRAVOTNÝM POSTIHNUTÍM.

Magistrát hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy vyslovuje hlbokú ľútosť nad svojím konaním, ktorým porušil zásadu na rovnaké zaobchádzanie čím zasiahol do práva JUDr. O. B. na rovnaké zaobchádzanie spočívajúce v zákaze diskriminácie za čo sa jej verejne ospravedľňuje. Hlavné mesto Slovenskej republiky podávalo žaloby za neoprávnený zásah do vlastníckeho práva, ktoré selektívne zameralo len na ochranu svojho majetku proti prejazdu a parkovaniu motorového vozidla ktoré využívala JUDr. O. B. so svojím sprievodcom na prepravu do práce a obydliu v ktorom mala trvalý pobyt. Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava malo vedomosť o tom, že dôvodom konania JUDr. O. B. je nevyhnutnosť vyplývajúca z jej zdravotných obmedzení a absenciou vhodného miesta na parkovanie motorového vozidla v blízkom okolí. Ignorovalo skutočnosť že je držiteľkou preukazu osoby so zdravotným postihnutím s potrebou sprievodcu a je odkázaná na individuálnu prepravu motorovým vozidlom. Hlavné mesto Slovenskej republiky v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania sa nedožadovalo identickej právnej ochrany majetku proti iným osobám, ktorí jeho majetok využívali podobným spôsobom. Naopak zásahy do svojho vlastníckeho práva týchto osôb vedome napriek upozorneniam tolerovalo. Svojou pasivitou a nečinnosťou legalizovalo svojvoľne vybudované betónové plochy a čiernu stavbu. Za parkovanie a protiprávne zaujatie verejného priestranstva nevyberalo žiadne poplatky ani dane, čím umožnilo bezdôvodné obohacovanie na ujmu Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy. Magistrát hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy verejne prehlasuje, že v budúcnosti pri prijímaní rozhodnutí a výkone samosprávy bude postupovať so zvýšeným dôrazom zameraným na dôsledné rešpektovanie práv osôb so zdravotným postihnutím tak aby nedochádzalo k ich diskriminácii a porušovaniu zásady rovnakého zaobchádzania.

9. Žalovaný v druhom rade : Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, IČO: 00 603 481 so sídlom Primaciálne námestie 1, 814 99 Bratislava je povinný na vlastné náklady po dobu 6 mesiacov aj na svojej hlavnej internetovej stránke: <<https://www.bratislava.sk/sk/magistrat>> v sekcii: úradná tabuľa na jej hlavnej strane zvýrazneným typom písma Arial červenej farby veľkosť 18 zverejniť ospravedlnenie v nasledovnom znení: OSPRAVEDLNENIE Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy ZA DISKRIMINÁCIU OSOBY SO ZDRAVOTNÝM POSTIHNUTÍM.

Magistrát hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy vyslovuje hlbokú ľútosť nad svojím konaním, ktorým porušil zásadu na rovnaké zaobchádzanie čím zasiahol do práva JUDr. O. B. na rovnaké zaobchádzanie spočívajúce v zákaze diskriminácie za čo sa jej verejne ospravedľňuje. Hlavné mesto Slovenskej republiky podávalo žaloby za neoprávnený zásah do vlastníckeho práva, ktoré selektívne

zameralo len na ochranu svojho majetku proti prejazdu a parkovaniu motorového vozidla ktoré využívala JUDr. O. B. so svojim sprievodcom na prepravu do práce a obydli v ktorom mala trvalý pobyt. Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava malo vedomosť o tom, že dôvodom konania JUDr. O. B. je nevyhnutnosť vyplývajúca z jej zdravotných obmedzení a absencii vhodného miesta na parkovanie motorového vozidla v blízkom okolí. Ignorovalo skutočnosť že je držiteľkou preukazu osoby so zdravotným postihnutím s potrebou sprievodcu a je odkázaná na individuálnu prepravu motorovým vozidlom. Hlavné mesto Slovenskej republiky v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania sa nedožadovalo identickej právnej ochrany majetku proti iným osobám, ktorí jeho majetok využívali podobným spôsobom. Naopak zásahy do svojho vlastníckeho práva týchto osôb vedome napriek upozorneniam tolerovalo. Svojou pasivitou a nečinnosťou legalizovalo svojvoľne vybudované betónové plochy a čiernu stavbu. Za parkovanie a protiprávne zaujatie verejného priestranstva nevyberalo žiadne poplatky ani dane, čím umožnilo bezdôvodné obohacovanie na ujmu Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy. Magistrát hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy verejne prehlasuje, že v budúcnosti pri prijímaní rozhodnutí a výkone samosprávy bude postupovať so zvýšeným dôrazom zameraným na dôsledné rešpektovanie práv osôb so zdravotným postihnutím tak aby nedochádzalo k ich diskriminácii a porušovaniu zásady rovnakého zaobchádzania".

10. Žalovaný v druhom rade : Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, IČO: 00 6034 so sídlom Primaciálne námestie 1, 814 99 Bratislava je povinný do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu zaslať na adresu trvalého bydliska žalobkyne písomné ospravedlnenie za porušenie zásady rovnakého zaobchádzania v znení podľa vlastného uváženia podpísané najvyšším výkonným orgánom a jeho predstaviteľom.

11. Žalovaní spoločne a nerozdielne sú povinní zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia vo výške 100%, tak ako bude priznaná v písomnom vyhotovení rozsudku a vyčíslená samostatným uznesením."

16. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, právneho zástupcu žalobkyne (ktorý vypovedal plnú moc žalobkyňi dňa 27.05.2019 (č.l. 613 spisu)), výsluchom svedka JUDr. U. Z. (ktorý sa dňa 27.05.2019 stal splnomocneným zástupcom žalobkyne), výsluchom svedkyne Ing. H. Z., obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 12C/349/2015, oboznámením sa so všetkými listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav.

17. Žalobkyňa v rámci svojej výpovede uviedla, že nezvláda prechádzať z prideleného parkovacieho miesta, ktoré je cez cestu, do domu na Z. ulici, zvláda ho iba s doprovodom, má strach chodiť cez cestu, autá na ňu trúbia, vtedy sa zasekne na prechode a potom nevie, kadiaľ má ísť. Jej bežný deň vyzerá tak, že denne chodí do posilňovne cvičiť hodinu doobeda a hodinu poobede, potom ide s partnerom do práce do exekútorského úradu JUDr. U. Z., v sobotu chodievajú spolu na plaváreň. V ich dome na Z. ulici XX sú rôzni ľudia, robia im zle, nevie prečo, stále sa sťahujú kvôli autám a kvôli ľuďom, prechodne bývajú s partnerom na Z., keď im robia ľudia zle, tak presťahujú a keď jej povie partner JUDr. Z., že to už vyriešil, tak sa môžu opäť nasťahovať na Z. ulicu. V týždni sa odsťahujú a v tom istom týždni sa aj prísťahujú naspäť, majú na tento účel zabalené veci a robia to tak každý týždeň, kvôli nepokoju. Na otázku, koho žalobkyňa v tomto spore žaluje, uviedla, že: „nájomníkov a autá, kvôli parkovisku... aby sme mohli bývať, aby sme mohli spokojne v mojom byte bývať...“

18. Svedok JUDr. U. Z. v rámci svojej svedeckej výpovede uviedol, že trvalé bydlisko na Z. XX mali so žalobkyňou od roku 2001, žalobkyňa mala v roku 1997 ťažkú dopravnú nehodu, miesto, ktoré si vybrali na parkovanie, nebolo svojvoľné, ale sa len prispôbovali okolnostiam, ktoré v tom danom čase v danej lokalite boli zaužívané. To miesto prevzali po bývalom vlastníkovi bytu, povedal im, že na tom danom mieste parkoval, volal sa F. G.. Parkovali tam so žalobkyňou od roku 2002, ako sa tam nasťahovali, spolu s inými obyvateľmi, niektorí z obyvateľov do dnešného dňa na tejto parcele doposiaľ parkujú. Celá kauza vznikla potom, ako v Novom čase bol uverejnený článok že „Súdny exekútor parkuje v okrasných záhradách“ a ďalej sa to uverejnilo v správach TV JOJ. Doposiaľ nevie, ako tam tí novinári prišli, lebo s obyvateľmi tam sme nemali nikdy žiaden problém, ani s Mestskou časťou. Potom sa začal brániť s tým, že oni nemajú kde parkovať, aj pred novinármi a používal to ako logický dôvod na to, aby ani nepožiadali mestskú časť o pridelenie výhradného parkovacieho miesta, že tam parkujú aj iní ľudia. O parkovacie miesto nežiadali z dôvodu, že tam nie je to miesto na pridelenie, ktoré by im vyhovovalo. Novinári im ukázali, že môžu parkovať na Z. ulici, ale svedok im argumentoval že tam nemôže parkovať z dôvodu bezpečnosti a nakoľko je to protizákonné, v rozpore so zákonom o pravidlách cestnej premávky.

Mestská časť a Magistrát hl. mesta BA do dnešného dňa vykonávali úkony len voči nim so žalobkyňou, za týmto účelom bola zneužívaná mestská polícia, na ukladanie pokút tým, že zabránili možnosti vjazdu na miesto, kde parkovali, uložením mechanickým zábran. Vytvorili zdanie, že iní obyvatelia, ktorí tam parkujú do dnešného dňa, tam parkujú legálne. Svedok podával sťažnosti, prvá sťažnosť bola podaná v apríli, roku 2016, táto bola zamietnutá. Ďalšia forma diskriminácie bola v tom, že keď im aj mestská časť prideliť parkovacie miesto, tak toto absolútne nevyhovovalo, nakoľko tam nebol zriadený prechod pre chodcov, bolo to na G. ulici. Keď im na parkovacom mieste niekto parkoval, museli volať hliadku mestskej polície, čakať v aute pol hodinu, trištvrte, kým hliadka neprišla. Hliadka vyriešila problém, že dala blokovacie zariadenie (papuču) a oni aj tak nemali kde zaparkovať. Ostatní ľudia tam doposiaľ parkujú, nemá žiadne obmedzenia. Niektorí z obyvateľov do dnešného dňa na tejto parcele (jedná sa o parc. č. XXXX/XX a XXXX/XX, reg. „C“, k. ú. Nivy) doposiaľ parkujú. Zároveň tvrdí, že Mestská časť Bratislava - Ružinov a Magistrát Hlavného mesta SR N. robili úkony len proti svedkovi a žalobkyni a za týmto účelom bola zneužívaná mestská polícia. Bolo im ponúknuté jedno parkovacie miesto, ale to bolo ešte ďalej ako to, čo navrhoval svedok na G. ulici, chceli parkovať pred vchodom na Z. XX, to im bolo zamietnuté z dôvodu, že tam treba vykonávať práce, G. navrhol z dôvodu, že tam bol tiež znížený obrubník. V roku 2018 podal svedok 3 sťažnosti, na Magistrát hl. mesta BA a aj na Mestskú časť, všetky boli zamietnuté, dňa 22.06.2018. Ďalej svedok uvádza, že si podal dve žiadosti o vyhradené parkovacie miesto z čoho prvej nebolo vyhovené a bol vyzvaný na prepis motorového vozidla z právnickej osoby (súdneho exekútora) na osobu fyzickú, avšak nebol si vedomý skutočnosti, že je potrebné aby boli kumulatívne splnené podmienky na pridelenie. Zo Z. sa museli odsťahovať, na kúpu bytu na W. nám. si požičali peniaze, ostatní obyvatelia sa presťahovať nemuseli, berie to ako nedobrovoľné. Aktuálne býva na W. námestí, tam tiež požiadala 22.06.2018 o vyhradené parkovanie pre invalidnú osobu a do dnešného dňa o jeho žiadosti nebolo rozhodnuté.

19. Žalovaný v 2/ rade písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.03.2019 k výsluchu svedka JUDr. U. Z. uviedol, že vzhľadom na fakt, že žalobkyňa je nútená žiť s trvalými následkami spôsobenými dopravnou nehodou už 22 rokov, svedok za tak dlhé obdobie môže vedieť, aké podmienky je treba spĺňať pri udelení vyhradeného parkoviska. Mestská polícia hlavného mesta SR Bratislavy, Expozitúra Bratislava II JUDr. U. Z. od 01.01.2017 nevedie ako páchatel'a nijakých priestupkov, ku koncu roku 2017 dostala mestská polícia oznam od rôznych osôb o podozrení zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, počas objasňovania priestupku bolo zistené, že motorové vozidlo patrí JUDr. U. Z. a preto bol niekoľkokrát vyzvaný, aby sa dostavil na mestskú políciu za účelom podania vysvetlenia. JUDr. U. Z. sa niekoľkokrát písomne ospravedlnil, čo mestská polícia aj akceptovala. Keďže sa nepodarilo spoľahlivo a bez pochybností preukázať, kto konkrétne zaparkoval motorové vozidlo na zeleni vnútrobloku, uložila sa vec záznamom podľa § 60 ods. 3 písm. b) zákona o priestupkoch. Nie je pravdou, že uloženie mechanických zábran na časť pozemku boli mierené len voči svedkovi a žalobkyni, uložením mechanických zábran sa zabránilo vchádzať do vnútrobloku všetkým autám. Kvôli kontrole plnenia si svedkových povinností vyplývajúcich mu z uznesenia sp. zn.: 12C/349/2015-113 Okresného súdu Bratislava II a na mnohé podnety občanov, boli zamestnanci žalovaného v 2/ rade okolie skontrolovať. Obhliadkou na mieste samom bolo zistené, že vo vnútrobloku v súčasnosti neparkujú žiadne motorové vozidlá, nakoľko je tam stále nainštalovaná mechanická zábrana, ktorá znemožňuje vstup akýmkoľvek autám. Sťažnosť, ktorú svedok podal v apríli 2018 nebola zamietnutá. Dňa 18.6.2018 bolo vydané stanovisko, kde sa okrem iného píše aj to, že sa sťažnosť považuje za neopodstatnenú podľa § 20 zákona č. 9/2010 Z. z., pretože zeleň situovaná na predmetnom pozemku je zverená do správy Mestskej časti Bratislava - Ružinov. Avšak aj napriek tomu boli vykonané zo strany Magistrátu Hlavného mesta SR Bratislavy SR kroky za účelom riešenia vzniknutého stavu. Za ďalšiu formu diskriminácie považoval svedok aj fakt, že im Mestská časť prideliť nevyhovujúce miesto, pretože v blízkosti parkovali autá, ktoré im bránili vo vjazde alebo výjazde z parkovacieho miesta a bolo potrebné volať mestskú políciu. Avšak polícia vyriešila problém tak, že autám, ktoré parkovali na vyhradenom mieste žalobkyne, prípadne pred ním a bránili vjazdu dostali tzv. „papuču“. Je na posúdení mestskej polície ako orgánu kompetentného riešiť situácie vznikajúce v súvislosti s parkovaním, ako vec posúdi a akou formou ju vyrieši. Pričom nasadenie tzv. papuče je v súlade s platnou právnou úpravou štandardným riešením takýchto podnetov. Na podnet svedka a žalobkyne Mestská časť Bratislava - Ružinov vybudoval na G. prechod pre chodcov, túto skutočnosť oznámila Mestská časť Bratislava - Ružinov vo svojom podaní zo dňa 23.04.2018. Výsluch svedka nepotvrdil existenciu diskriminácie žalobkyne, neboli predložené žiadne fakty, ktoré by nasvedčovali tomu, že hlavné mesto SR Bratislava podniklo akékoľvek diskriminačné úkony voči žalobkyni.

20. Žalovaný v 2/ rade písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 03.04.2019 uviedol, že výpoveď svedka JUDr. U. Z. je zavádzajúca a nepravdivá, nie je pravdou, že žalovaný v 1/ rade ignoroval žiadosť o pridelenie miesta na parkovanie pre žalobkyňu z 22.06.2018 a že poskytol žalovanému v 1/ rade svoju adresu na doručovanie vo svojej žiadosti o vyhradené parkovanie pre invalidnú osobu; ako dôkaz na preukázanie týchto tvrdení predložil žiadosť JUDr. U. Z. o vyhradené parkovanie pre invalidnú osobu zo dňa 22.06.2018, Postúpenie žiadosti na magistrát hl. mesta SR Bratislavy a odpoveď Miestneho úradu mestskej časti Bratislava - Ružinov - vyhradené parkovanie , neprevzaté doručky z W. námestia.

21. Svedok JUDr. U. Z. dňa 11.04.2019 doručil súdu písomné podanie, v ktorom doplnil svoju svedeckú výpoveď (č.l. 525-538). Uviedol, že útoky naňho a na žalobkyňu sa začalo bez akéhokoľvek upozornenia, nakoľko správne konanie, ktoré viedla MČ Ružinov voči jeho osobe za to, že upravoval okolie parkovacieho miesta, bolo zastavené. Žalovaný v úmysle zabrániť žalobkyňu v parkovaní motorového vozidla na mieste, kde dlhodobo od roku 2001 využívali, položili v roku 2015 kamenné zátarasy k prístupovej ceste, vedúcej k tomuto miestu. Iným obyvateľom, ktorí svoje motorové vozidlá parkujú na tom istom pozemku, za rovnakých podmienok ako žalobkyňa, takéto obmedzenia zo strany žalovaných nemusia znášať a doposiaľ môžu na tejto parcele parkovať. Žalovaný tým zasiahol do mobility a samostatnosti žalobkyne, zneužívajúc svoje právomoci k jej diskriminácii. Opatrenia žalovaných boli síce zamerané na osobu svedka JUDr. Z., ale svojimi dôsledkami postihovali žalobkyňu, nakoľko je odkázaná na jeho osobnú pomoc a asistenciu. Podrobne vo vyjadrení opísal postup žalovaného pri pridelení výhradného parkovacieho miesta pre invalidné osoby , dôvody, pre ktoré bolo pridelené parkovacie miesto na G. ulici pre žalobkyňu nevyhovujúce a podrobne opísal konanie susedov, stavebného úradu, Magistrátu hl. mesta SR Bratislavy, súdne, správne a exekučné konania týkajúce sa sťažností proti nelegálnemu parkovaniu a nelegálne vybudovaným parkovacím miestam vo vnútrobloku na Z. ulici v N., priestupkové konania týkajúce podľa zákona o cestnej premávke, postup Mestskej polície po nahlasovaní nelegálneho parkovania, spôsob a vybavovanie sťažností svedka ohľadom nelegálneho parkovania a adresované Magistrátu hl. mesta SR Bratislavy ako aj prístup a médií, ktoré tendenčne medializovali tieto udalosti. Prílohou podania svedka bola podrobná korešpondencia medzi žalovanými a svedkom, kópie sťažností svedka adresované žalovaným, žiadosti o prešetrenie, sťažnosti na nečinnosť orgánov verejnej správy, odpovede správnych orgánov na sťažnosti svedka, fotodokumentácie vnútrobloku na Z. ulici, (č.l. 540 - 596) a kópie rozhodnutí a vyjadrení vo veci č.k. 12C/349/2015, upovedomenie o začatí exekučného konania.

22. Súd vykonal obhliadku na ulici Z. XX v N. za účasti sporových strán a Úradu komisára pre osoby so zdravotným postihnutím dňa 09.05.2019 a zistil, že vo vnútrobloku na ulici Z. XX neparkovalo žiadne vozidlo a vnútroblok nejavil známky parkovania iných áut, dvor bol konštantne zarastený s pomerne vysokou trávou a boli zjavné záhradné úpravy. Jediná výrazná stopa po automobile bola stopa pred zadným vchodom Z. XX. Ďalej súd zistil, že vyhradené parkoviská na obdobnom mieste na ul. Z. pridelené nie sú a na obdobných miestach autá pred vchodmi parkujú. Vo vedľajšom vnútrobloku na kamenných kvádroch a vysypanom štrku parkovalo 5 vozidiel (fotodokumentáciu z obhliadky založil do spisu splnomocnený zástupca žalobkyne (č.l. 742 -748 spisu).

23. Svedkyňa Ing. H. Z. v rámci svojej svedeckej výpovede uviedla, že je zamestnankyňou Mestskej časti BA - Ružinov a so žalobkyňou riešili jej žiadosť o vyhradené parkovanie pre invalidnú osobu. Prvotná žiadosť žalobkyne o vyhradené parkovanie pre osobu ZŤP bola podaná 23.9.2015. Na základe priložených dokladov k tejto žiadosti bolo parkovacie miesto situované pred bytovým domom Z. XX. Mestská časť Bratislava - Ružinov zaslala vyjadrenie žalobkyňu, že komunikácia Z. je komunikáciou druhej triedy, ktorá je v priamej správe Magistrátu hl. mesta. Mestská časť Bratislava - Ružinov uviedla, že nemôže tejto žiadosti vyhovieť, nakoľko nie je správcom tejto komunikácie, čo sa týka poskytnutia náhradného riešenia, nie sú splnené podmienky v zmysle zásad pre vydávanie vyhradených parkovacích miest Mestskej časti - Ružinov. Následne JUDr. Z. požiadal o vrátenie dokladov a zaslal žiadosti na Magistrát hl. mesta. Nakoľko Magistrát sa vyjadril, že ním navrhované parkovacie miesto nie je súčasťou komunikácie druhej triedy, opätovne zaslal žiadosť na Mestskú časť Bratislava - Ružinov. JUDr. Z. bol upovedomený, že v tomto prípade musia byť splnené podmienky na ktoré upozorňovali vo vyjadrení, tieto boli splnené a následne Mestská časť Bratislava - Ružinov hľadala možnosť umiestnenia parkovacieho miesta. Bolo mu ponúknuté parkovacie miesto na S., po zrušení užívateľovi ZŤP, to sa mu zdalo ďaleko, tak si navrhol nové parkovacie miesto zaslaním emailovej komunikácie. Po prerokovaní tohto návrhu s dopravným inžinierom Mestskej časti Bratislava - Ružinov bol vypracovaný projekt organizácie

dopravy, bolo vyhotovené povolenie, na náklady Mestskej časti Bratislava - Ružinov bolo vytvorené parkovacie miesto pre osobu ZŤP a bolo dané do užívania. Žalobkyňa mala vyhradené parkovacie miesto na G. ulici na základe dohody s jej zástupcom JUDr. Z.. Toto parkovacie miesto bolo zriadené na rohu ulíc Z. a G., bol tam aj zriadený (vybudovaný) prechod pre chodcov - bezbariérový, bolo to asi v roku 2017. Následne dňa 4.12.2017 bola podaná žiadosť JUDr. Z. o zrušenie vyhradeného parkovacieho miesta z dôvodu, že neplní účel. Žiadosť bola zamietnutá v zmysle zásad pre vydávanie vyhradených parkovacích miest zo dňa 14.10.2009, ktoré boli prijaté miestnym zastupiteľstvom MČ Ružinov uvedené v článku 2 bod 13 písm. a). Žalobkyňa v čase podania žiadosti síce na predloženom čestnom prehlásení uviedla, že jej trvalým bytom je Z. XX, ale podľa knihy osvedčovania pravosti podpisov bol uvedený jej trvalý pobyt ako D.. Ďalej poukazovali na článok 2 bod 13 písm. d), že zástupca žalobkyne (JUDr. Z.) predložil technický preukaz kde bolo IČO a z tohto dôvodu nespĺňal podmienky v zmysle článku 2 bod 13 písm. d) zásad. Zásady pre vydávanie vyhradených parkovacích miest zo dňa 14.10.2009 ktoré boli prijaté miestnym zastupiteľstvom MČ Ružinov už v súčasnosti aktuálne nie sú.

24. Splnomocnený zástupca žalobkyne založil dňa 05.09.2019 do spisu písomné dôkazy vo forme dotazníkov, ktoré zaslal 12 mestským častiam za účelom porovnania postupu pri udeľovaní vyhradeného parkovacieho miesta ZŤP s tým, že mu odpovedalo 7.

25. Žalovaný v 2/ rade písomným podaním doručeným súdu dňa 13.09.2019 k tomuto dôkazu (dotazníky zaslané mestským častiam zástupcom žalobkyne JUDr. Z., ich odpovede a ich vyhodnotenie) uviedol, že každá mestská časť a každé mesto si prijíma opatrení, resp. zásady, ktoré musia byť splnené pri udeľovaní vyhradeného parkoviska, individuálne a pokiaľ sa tieto postupy mierne odlišujú, nemusí to ihneď značiť diskriminačné chovanie. MČ Devínska Nová Ves má ako jednu z podmienok trvalý pobyt v mestskej časti a nezáleží na akej ulici, toto však nie je prípad zásad MČ Ružinov, kde musí mať žiadateľ trvalý pobyt v danej lokalite, kde žiada o vydanie povolenia na vyhradenie parkovacieho miesta. Podľa tvrdení žalobkyne ostatné oslovené subjekty by odporučili žiadateľke vybaviť nový občiansky preukaz. MČ Ružinov vo svojom vyjadrení napísala, že žalobkyňa nespĺňa podmienky v zmysle zásad, ktoré si prijala MČ Ružinov. Ak je to tak ako tvrdí žalobkyňa a to, že mala trvalý pobyt na Z. ulici, kde žiadala o povolenie vyhradeného parkoviska, tak po upozornení, že nespĺňa podmienky mala vedieť, že si musí zmeniť občiansky preukaz. To, že MČ Ružinov napísala, že žalobkyňa nespĺňa podmienky a nenapísala im priamo do odpovede, že si musia zmeniť občiansky preukaz nemôže znamenať, že sa chovali diskriminačne. To isté platí aj pri zmene evidencie motorového vozidla z osoby podnikateľa na fyzickú osobu.

26. Splnomocnený zástupca žalobkyne písomným podaním doručeným súdu dňa 30.09.2019 k výpovedi svedkyne Ing. H. Z. uviedol, že v žiadosti o výhradné parkovanie ktorú žalobkyňa podala v roku 2015, bolo jednoznačne uvedené, že žiada, aby bolo parkovacie miesto situované pred bytovým domom Z. XX, uvedenú skutočnosť potvrdila aj svedkyňa vo svojej výpovedi, toto miesto sa nachádza na asfaltovom chodníku pred bytovým domom Z. XX, má tvar obdĺžnika o rozlohe približne 20m², je súčasťou verejného pozemku registra "C" pare.č.XXXX/XX, o výmere 4603m², k.ú. Nivy, zapísaného na liste vlastníctva vo výlučnom vlastníctve žalovaného v 2/ rade. Interpretovať podanú žiadosť takým spôsobom, ako tvrdí svedkyňa je v rozpore s elementárnou racionálnou úvahou, pretože nikto nemôže chcieť, aby bolo výhradné parkovacie miesto pre ZŤP zriadené na frekventovanej pozemnej komunikácii II triedy, ako je Z. ulica. Podobne reštriktívne s úmyslom hľadať dôvody zamietnutia žiadosti postupoval žalovaný v 1/ rade aj pri posudzovaní a hľadaní náhradného riešenia. Ak by svedkyňa ako zamestnankyňa žalovaného v 1/ rade pri vybavovaní prvej žiadosti o výhradné parkovanie postupovala objektívne a nezaujato, článok II. bod 13 písm. a) Zásad pre vydávanie povolenia na pridelenie výhradného parkovacieho miesta v mestskej časti Bratislava - Ružinov jej dával možnosť posúdiť túto žiadosť na základe rozširujúceho právneho výkladu, ako súladnú so zásadami pre vydávanie povolenia pre výhradné parkovanie. Svedkyňa nezdôvodnila prečo bolo bezdôvodne spochybnené čestné prehlásenie žalobkyne o trvalom pobyte, nakoľko podľa § 39 ods. 1 zákona číslo 71/1967 Zb. mala možnosť prijať čestné vyhlásenie žalobkyne o trvalom pobyte ako dôkaz pravdivosti jej tvrdenia. Svedkyňa v prípade pochybnosti o pravdivosti čestného vyhlásenia žalobkyne si mohla na počkanie overiť túto skutočnosť v registri obyvateľov. Pridelené výhradné parkovacie miesto pre ZŤP na základe žiadosti ktorú podala žalobkyňa dňa 30.03.2016 bolo pridelené v rozpore s článkom 2 bod 13 písm. d) Zásad pre vydávanie povolenia na pridelenie výhradného parkovacieho miesta, nakoľko prepis motorového vozidla z IČA na rodné číslo JUDr. U. Z. bol na príslušnom dopravnom inšpektoráte vykonaný až 3.6.2016 a žalovanému táto skutočnosť bola oznámená listom doručeným dňa 6.6.2016. Rozhodnutie

číslo RR/CS 11932/2016/2/IP/PARK/TSP (ďalej len "Rozhodnutie o povolení parkovacieho miesta z roku 2016") o povolení parkovacieho miesta pre ZŤP na základe žiadosti podanej dňa 30.3.2016 bolo žalovaným vydané dňa 1.6.2016. V čase rozhodovania o žiadosti podanej dňa 30.3.2016, ale aj v čase vydania Rozhodnutia číslo RR/CS 11932/2016/2/IP/PARK/TSP Mestskej časti Bratislava -Ružinov zo dňa 1.6.2016, bolo motorové vozidlo evidované na IČO (Motorové vozidlo CITROEN C4 PICASSO, EV B U bolo evidované na: Exekútorový úrad N. II. JUDr. U. Z., súdny exekútor, IČO:XXX XXX XX, G. X, XXX XX N.). aj napriek skutočnosti, že žalobkyňa podala dňa 30.3.2016 opakovane žiadosť o výhradne parkovanie s rovnakými formálnymi nedostatkami ako tú ktorú podala dňa 23.9.2015, ktorá bola podľa svedkyne okrem iných nedostatkov aj v rozpore s článkom II bod.13 písm. d) Zásad pre vydávanie výhradných parkovacích miest, tak túto žiadosť bez výhrad schválil dňa 1.6.2016.

27. Splnomocnený zástupca žalobkyne písomným podaním doručeným súdu dňa 07.10.2019 sa podrobne vyjadruje k dotazníkom, ktoré zaslal 12 mestským častiam za účelom porovnania postupu pri udeľovaní vyhradeného parkovacieho miesta ZŤP (č.l. 691-693 spisu) poukazujúc na diskriminačný postup žalovaných pri vybavovaní žiadosti žalobkyne o prenajatie výhradného parkovania pre osoby s ťažkými zdravotnými postihnutiami.

28. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 12C/349/2015 súd zistil, že Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, primaciálne námestie č. 1, Bratislava, IČO: 00 603 481 (v tomto konaní žalovaný v 2/ rade) návrhom zo dňa 3.11.2015 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd JUDr. U. Z. uložil povinnosť zdržať sa konania spočívajúceho vo vjazde motorového vozidla na pozemok parc. č. XXXX/XX na LV č. 1, k.ú. Nivy, okres Bratislava II, ako i zdržať sa konania spočívajúceho v parkovaní motorového vozidla na časti pozemku parc. č. XXXX/XX na LV č. 1, k.ú. Nivy, okres Bratislava II, ako i revitalizovať zeleň poškodenú v dôsledku vjazdu a zotrvania motorového vozidla na pozemku parc. č. XXXX/XX na LV č. 1, k.ú. Nivy, okres Bratislava II. Zároveň súd uložil povinnosť odporcovi uhradiť trovy konania. Tunajší súd návrhu vyhovel a vydal dňa 11.1.2016 rozkaz na plnenie č.k. 12C/349/2015-32, ktorým uložil JUDr. U. Z. povinnosť zdržať sa konania spočívajúceho vo vjazde motorového vozidla na pozemok parc. č. XXXX/XX na LV č. 1, k.ú. Nivy, okres Bratislava II, ako i zdržať sa konania spočívajúceho v parkovaní motorového vozidla na časti pozemku parc. č. XXXX/XX na LV č. 1, k.ú. Nivy, okres Bratislava II, ako i revitalizovať zeleň poškodenú v dôsledku vjazdu a zotrvania motorového vozidla na pozemku parc. č. XXXX/XX na LV č. 1, k.ú. Nivy, okres Bratislava II. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.01.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 5Co/296/2016-123 zo dňa 30.11.2016.

29. Z kópie listu č. RR/CS 18457/2015/PARK/TSP zo dňa 19.10.2015 súd zistil, že žalovaný v 1/ rade reagoval na žiadosť žalobkyne o vyhradené parkovanie pre invalidnú osobu zo dňa 23.09.2015 tak, že jej oznámil, že jej žiadosti nemôže vyhovieť, nakoľko v zmysle Zásad pre vydávanie povolenia na pridelenie parkovacieho miesta v mestskej časti Bratislava - Ružinov, chválených Miestnym zastupiteľstvom Mestskej časti Bratislava - Ružinov dňa 14.10.2009, komunikácia II triedy Z. je v správe magistrátu hl. mesta SR Bratislavy a nemôže vyhovieť ani náhradnému riešeniu vyhradeného parkovacieho miesta na komunikáciách III a IV triedy, pretože v zmysle Zásad pre vydávanie povolenia na pridelenie parkovacieho miesta v mestskej časti Bratislava - Ružinov nespĺňa podmienku podľa čl. II bod 13 písm. a) a písm. d) a to podmienku trvalého pobytu alebo spoločného trvalého pobytu.

30. Z kópie listu č. RR/CS 12978/2/2016/PARK/TSP zo dňa 14.07.2016 súd zistil, že žalovaný v 1/ rade na žiadosť žalobkyne z 20.05.2016, ktorá bola odstúpená Magistrátom hl. mesta SR Bratislava reagoval tým, že par. č.: XXXX/XX kat. Nivy, ktorého súčasťou je aj predmetná spevnená plocha, je v priamej správe Magistrátu hl. mesta SR Bratislavy s tým, že vyhradené parkovacie miesta sa zriaďujú na parkoviskách, alebo pridružených parkovacích pásoch, ktoré sú súčasťou komunikácií III. a IV. triedy a sú zverené do správy mestskej časti Bratislava - Ružinov. Z tohto dôvodu mestská časť nebola oprávnená vydať vyhradené parkovacie miesto.

31. Z oznámenia Mestskej časti Bratislava - Ružinov č. RR/CS 11932/2016/2/IP/PARK/TSP zo dňa 01.06.2016 súd zistil, že žalovaný v 1/ rade na základe žiadosti zo dňa 30.03.2016 povolil vyhradené parkovisko pre invalidnú osobu (žalobkyňa v zastúpení JUDr. U. Z.) na miestnej komunikácii v mestskej časti Bratislava - Ružinov na ul. G. pre vozidlo CITREON C4 PICASSO, e.č. BL XXX EV, v termíne od 1.6.2015 do 30.06.2017

32. Z oznámenia Mestskej časti Bratislava - Ružinov č. UARR/CS 14653/2017/2/IP/PARK/EFE zo dňa 10.07.2017 súd zistil, že žalovaný v 1/ rade na základe žiadosti zo dňa 27.03.2017 povolil vyhradené parkovisko pre invalidnú osobu (žalobkyňu v zastúpení JUDr. U. Z.) na miestnej komunikácii v mestskej časti Bratislava - Ružinov na ul. G. pre vozidlo CITREON C4 PICASSO, e.č. BL XXX EV, v termíne od 1.07.2017 do 30.06.2018

33. Z Notárskej zápisnice NI01/2016, Nz2956/2016, NCRIs3022/2016 zo dňa 29.1.2016, spísanej Mgr. Luciou Minaričovou, notárskym kandidátom povereným JUDr. Jarmilou Kováčovou, notárom, so sídlom v Bratislave, Gajova 13 súd zistil, že týmto je osvedčené, že vnútroblok na Z. ulici v Bratislave bol obyvateľmi využívaný na parkovanie motorových vozidiel.

34. Z odborného stanoviska č. 60/2016 zo dňa 14.04.2016, vypracované znalcom Ing. Miloslavom Ilavským, PhD.. a predloženej žalobkyňou súd zistil, že týmto znalec analyzuje riziká spojené s vlastníctvom / užívaním parcely CKN č. XXXX/XX, kde uvádza, že rizikom pre vlastníka tohto pozemku je užívanie tohto pozemku vlastníkmi okolitých stavieb.

35. V oblasti práva zdravotne postihnutých osôb bol prijatý Dohovor OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím (ďalej aj „Dohovor“). Národná rada Slovenskej republiky s uvedeným dohovorom vyslovila súhlas uznesením č. 2048 z 9.3.2010 a rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu, ktorá má podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky prednosť pred zákonmi. Uvedená medzinárodná zmluva nadobudla pre Slovenskú republiku platnosť 25.6.2010.

36. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

37. Podľa Ústavy SR Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná, a svoje ďalšie medzinárodné záväzky (čl. 1 ods. 2 Ústavy SR).

38. Podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy SR medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

39. Predmetný Dohovor bol inkorporovaný do nášho právneho poriadku, a teda je jeho súčasťou s režimom prednostnej aplikácie vo vzťahu k vnútroštátnemu právu (čl. 7 ods. 5 Ústavy SR).

40. Podľa článku 2 Dohovoru je „diskriminácia na základe zdravotného postihnutia“ každé robenie rozdielov, vylúčenie alebo obmedzenie na základe zdravotného postihnutia, ktorých cieľom alebo účinkom je narušiť alebo znemožniť uznávanie, využívanie alebo uplatňovanie všetkých ľudských práv a základných slobôd v politickej, hospodárskej, sociálnej, kultúrnej, občianskej alebo inej oblasti na rovnakom základe s ostatnými; zahŕňa všetky formy diskriminácie vrátane odmietnutia primeraných úprav; a „primerané úpravy“ sú nevyhnutné a adekvátne zmeny a prispôsobenie, ktoré nepredstavujú neúmerné alebo nadmerné zaťaženie a ktoré sa robia, ak si to vyžaduje konkrétny prípad, s cieľom zabezpečiť osobám so zdravotným postihnutím využívanie alebo uplatňovanie všetkých ľudských práv a základných slobôd na rovnakom základe s ostatnými.

41. Podľa článku 5 ods. 1, 2 a 3 Dohovoru zmluvné strany uznávajú, že všetky osoby sú si rovné pred zákonom a podľa zákona a majú nárok na rovnakú ochranu a na rovnaký úžitok zo zákona bez akejkoľvek diskriminácie. Zmluvné strany zakazujú akúkoľvek diskrimináciu na základe zdravotného postihnutia a zaručujú osobám so zdravotným postihnutím rovnakú a účinnú právnu ochranu pred diskrimináciou z akýchkoľvek dôvodov. V záujme presadenia rovnosti a odstránenia diskriminácie zmluvné strany podniknú všetky príslušné kroky na zabezpečenie poskytovania primeraných úprav.

42. Podľa článku 9 Dohovoru cieľom umožniť osobám so zdravotným postihnutím, aby mohli žiť nezávislým spôsobom života a plne sa podieľať na všetkých aspektoch života, zmluvné strany prijímajú príslušné opatrenia, ktoré zabezpečia osobám so zdravotným postihnutím na rovnakom základe s ostatnými prístup k fyzickému prostrediu, k doprave, k informáciám a komunikácii vrátane informačných a komunikačných technológií a systémov, ako aj k ďalším prostriedkom a službám dostupným alebo

poskytovaným verejnosti, a to tak v mestských, ako aj vo vidieckych oblastiach. Tieto opatrenia, ktoré budú zahŕňať identifikáciu a odstraňovanie prekážok a bariér brániacich prístupnosti, budú sa vzťahovať okrem iného na a) budovy, cesty, dopravné a iné vnútorné a vonkajšie zariadenia vrátane škôl, obytných budov, zdravotníckych zariadení a pracovísk; b) informačné, komunikačné a iné služby vrátane elektronických a pohotovostných služieb.

43. Podľa § 2 ods. 1 Zák. č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „antidiskriminačný zákon“), dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti v národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia.

44. Podľa § 2a ods. 2, 3 antidiskriminačného zákona, priama diskriminácia je konanie alebo opomenutie, pri ktorom sa s osobou zaobchádza menej priaznivo, ako sa zaobchádza, zaobchádzalo alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou v porovnateľnej situácii. Nepriama diskriminácia je navonok neutrálny predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax, ktoré znevýhodňujú osobu v porovnaní s inou osobou; nepriama diskriminácia nie je, ak takéto predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax sú objektívne odôvodnené sledovaním oprávneného záujmu a sú primerané a nevyhnutné na dosiahnutie takéhoto záujmu.

45. Podľa § 9 ods. 1 antidiskriminačného zákona, každý má podľa tohto zákona právo na rovnaké zaobchádzanie a ochranu pred diskrimináciou.

46. Podľa § 9 ods. 2 antidiskriminačného zákona, každý sa môže domáhať svojich práv na súde, ak sa domnieva, že je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania. Môže sa najmä domáhať, aby ten, kto nedodržel zásadu rovnakého zaobchádzania, upustil od svojho konania, ak je to možné, napravil protiprávny stav alebo poskytol primerané zadosťučinenie; ak ide o nedodržanie zásady rovnakého zaobchádzania z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti, môže sa tiež domáhať neplatnosti právneho úkonu, ktorého účinnosť bola podľa osobitného predpisu pozastavená.

47. Podľa § 9 ods. 3 antidiskriminačného zákona, ak by primerané zadosťučinenie nebolo dostačujúce, najmä ak nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania bola značným spôsobom znížená dôstojnosť, spoločenská vážnosť alebo spoločenské uplatnenie poškodenej osoby, môže sa tá domáhať aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Sumu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a všetky okolnosti, za ktorých došlo k jej vzniku.

48. Rovnosť všetkých ľudí pred zákonom a zákaz diskriminácie je jednou zo základných zásad právneho štátu a je neodmysliteľnou súčasťou každého demokratického právneho poriadku. Antidiskriminačný zákon (zákon č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov) v § 1 ustanovuje uplatňovanie zásady rovnakého zaobchádzania a ustanovuje prostriedky právnej ochrany, ak dôjde k porušeniu tejto zásady.

49. Dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti (§ 2 ods. 1 antidiskriminačného zákona). Priama diskriminácia je konanie alebo opomenutie, pri ktorom sa s osobou zaobchádza menej priaznivo, ako sa zaobchádza, zaobchádzalo alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou v porovnateľnej situácii. Nepriama diskriminácia je navonok neutrálny predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax, ktoré znevýhodňujú alebo by mohli znevýhodňovať osobu v porovnaní s inou osobou; nepriama diskriminácia nie je, ak takéto predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax sú objektívne odôvodnené sledovaním oprávneného záujmu a sú primerané a nevyhnutné na dosiahnutie takého záujmu (§ 2a ods. 2, ods. 3 antidiskriminačného zákona).

50. Každý má právo na rovnaké zaobchádzanie a ochranu pred diskrimináciou. Každý sa môže domáhať svojich práv na súde, ak sa domnieva, že je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania. Môže sa najmä domáhať, aby ten, kto nedodržel zásadu rovnakého zaobchádzania, upustil od svojho konania, ak je

to možné, napravil protiprávny stav alebo poskytol primerané zadosťučinenie; ak ide o nedodržanie zásady rovnakého zaobchádzania z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti, môže sa tiež domáhať neplatnosti právneho úkonu, ktorého účinnosť bola podľa osobitného predpisu pozastavená.

51. Ak by primerané zadosťučinenie nebolo dostačujúce, najmä ak nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania bola značným spôsobom znížená dôstojnosť, spoločenská vážnosť alebo spoločenské uplatnenie poškodenej osoby, môže sa tá domáhať aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Sumu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a všetky okolnosti, za ktorých došlo k jej vzniku (§ 9 ods. 1, ods. 2, 3 antidiskriminačného zákona).

52. Žalobkyňa sa v konaní domáha primárne určenia, že žalovaní zasiahli do jej práva na rovnaké zaobchádzanie, spočívajúce v zákaze jej diskriminácie z dôvodov zdravotného postihnutia, pričom tak mali urobiť tým, že fyzicky zablokovali jej prístup (ako osobe odkázanej z dôvodu jej zdravotného postihnutia na individuálnu prepravu motorovým vozidlom so sprievodcom) a jej druhovi U. Z. (ktorú jej takúto prepravu zabezpečoval) na parkovacie miesto na parcele C evidovanej na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX o výmere 4063m², druh pozemku: ostatné plochy na LV č. 1, vedenom Okresným úradom v Bratislave, katastrálnym odborom, vo vlastníctve Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, pričom ale žalovaní nepostihovali a nebránili iným obyvateľom bytového domu v parkovaní ich motorových vozidiel na obdobne vybudovaných parkovacích miestach, na tom istom pozemku, žalobkyňa bránila aj v prístupe k vytvorenému parkovaciemu miestu pri bytovom dome a tým jej výrazne obmedzili prístup k obydliu v ktorom mala trvalý pobyt.

53. Súd vykonal podrobné dokazovanie a dospel k záveru, že v tomto smere nie je možné žalobkyňu vyhovieť. V prvom rade dáva súd do pozornosti, že v našom práve sa uplatňuje zásada „ius ex iniuria non oritur“ t. j. z bezprávia právo nevznikne. Žalobkyňa prostredníctvom pôvodne svojho právneho zástupcu a neskôr prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu nespochybnila, že nemala žiaden zákonný nárok na parkovacie miesto na časti pozemku parc. č. XXXX/XX na LV č. 1, k.ú. Nivy, okres Bratislava II, vedenom Okresným úradom v Bratislave, katastrálnym odborom, vo vlastníctve Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy. Na viac tunajší súd vydal dňa 11.1.2016 i rozkaz na plnenie č.k. 12C/349/2015-32, ktorým uložil splnomocnenému zástupcovi žalobkyne (JUDr. U. Z.) povinnosť zdržať sa konania, spočívajúceho vo vjazde motorového vozidla na tento pozemok (parc. č. XXXX/XX na LV č. 1, k.ú. Nivy, okres Bratislava II,) ako i zdržať sa konania spočívajúceho v parkovaní motorového vozidla na časti pozemku parc. č. XXXX/XX na LV č. 1, k.ú. Nivy, okres Bratislava II, s tým, že uložil povinnosť i revitalizovať poškodenú zeleň v dôsledku vjazdu a zotrvania motorového vozidla na pozemku parc. č. XXXX/XX na LV č. 1, k.ú. Nivy, okres Bratislava II (toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.01.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 5Co/296/2016-123 zo dňa 30.11.2016). Uplatnením právnej zásady ius ex iniuria non oritur sa žalobkyňa nemôže dovolávať ochrany nezákonného správania naznačeného vyššie.

54. Žalobkyňa sa druhým výrokom v petite žaloby domáha ďalej určenia, že žalovaní zasiahli do jej práva na rovnaké zaobchádzanie spočívajúce v zákaze jej diskriminácie z dôvodov zdravotného postihnutia nevyhovením jej žiadosti zo dňa 23.9.2015 o prenájom parkovacieho miesta pre invalidnú osobu.

55. Postup orgánov rozhodujúcich o povolení vyhradeného parkoviska pre invalidnú osobu na miestnej komunikácii v me stskej časti Bratislava - Ružinov upravujú Zásady pre vydávanie povolenia na pridelenie parkovacieho miesta v mestskej časti Bratislava -Ružinov, ktoré určujú postup a podmienky pridelenia a vydávania povolení na vyhradené parkovacie miesta upravené v § 2 ods. 6 - 11 Všeobecne záväzného nariadenia č. 13/2000 o užívaní miestnych pozemných komunikácií a verejných priestranstiev.

56. V zmysle čl. II bod 13 písm. a) sa uvádzajú podmienky, ktoré musí žiadateľ o vydanie povolenia na vyhradené parkovacieho miesta spĺňať: „Fyzická osoba, držiteľ preukazu občana ZŤP alebo občana ZŤP - S, ktorá je odkázaná na individuálnu prepravu má trvalý pobyt v lokalite, kde žiada o vydanie povolenia na vyhradené parkovacie miesta (čestné vyhlásenie, že žiadateľ býva na adrese uvedenej ako trvalé bydlisko).

57. V zmysle čl. II bod 13 písm. d) Zásad upravuje ďalšiu podmienku, ktorú musí žiadateľ o vydanie povolenia na vyhradené parkovacieho miesta spĺňať a to že fyzická osoba, držiteľ preukazu občana ZŤP

alebo občana ZŤP - S, ktorá je odkázaná na individuálnu prepravu, nie je vlastníkom alebo držiteľom osobného motorového vozidla, ale žije v spoločnej domácnosti s vlastníkom alebo držiteľom osobného motorového vozidla, ktorý s ním nepodniká, t. z. v Osvedčení o evidencii vozidla je uvedený dátum narodenia, prípadne rodné číslo a nie IČO, pričom obe osoby musia mať spoločný trvalý pobyt

58. V tomto smere z predložených dôkazov vyplynulo a medzi sporovými stranami nebolo sporným, že prvú žiadosť o prenájom vyhradeného parkovacieho miesta pred bytovým domom na Z. XX v N. žalobkyňa doručila žalovanému v 1/ rade dňa 23.09.2015, ktorý jej listom zo dňa 19.10.2015 č.RR/CS 18457/2/2015/PARK/TSP oznámil, že jej žiadosti nemôže vyhovieť, nakoľko v zmysle Zásad pre vydávanie povolenia na pridelenie parkovacieho miesta v mestskej časti Bratislava - Ružinov, schválených Miestnym zastupiteľstvom Mestskej časti Bratislava - Ružinov dňa 14.10.2009, komunikácia II triedy Z. je v správe magistrátu hl. mesta SR Bratislavy a nemôže vyhovieť ani náhradnému riešeniu vyhradeného parkovacieho miesta na komunikáciách III a IV triedy, pretože v zmysle Zásad pre vydávanie povolenia na pridelenie parkovacieho miesta v mestskej časti Bratislava - Ružinov nespĺňa podmienku podľa čl. II bod 13 písm. a) a písm. d) a to podmienku trvalého pobytu alebo spoločného trvalého pobytu.

59. Žalobkyňa nevyhovenie jej žiadosti zo dňa 23.9.2015 o prenájom parkovacieho miesta pre invalidnú osobu označila za diskriminačné konanie zo strany žalovaného v 2/ rade z dôvodu jej zdravotného postihnutia. Žalovaní s týmto tvrdením nesúhlasili, tvrdiac, že žalobkyni sa stále snažili vyhovieť a najsť spôsob, ako jej ako osobe so zdravotným postihnutím vyjsť v ústrety, čo sa im aj nakoniec podarilo a dňa 1.6.2016 jej žiadosť schválili a prideliť žalobkyni vyhradené parkovacie miesto na mieste, ktoré navrhol sám JUDr. U. Z., na G. ulici.

60. Súd aj v tomto smere vykonal podrobné dokazovanie a dospel k záveru, že ani v tomto smere nedošlo zo strany žalovaných k ich diskriminačnému správaniu voči žalobkyni. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaní postupovali pri rozhodovaní o žiadosti žalobkyne zo dňa 23.9.2015 (o prenájom parkovacieho miesta pre invalidnú osobu) zo Zásad pre vydávanie povolenia na pridelenie parkovacieho miesta v mestskej časti Bratislava - Ružinov, schválených Miestnym zastupiteľstvom Mestskej časti Bratislava - Ružinov dňa 14.10.2009 a tiež v zmysle platných právnych predpisov. V tomto smere súd má za to, že nemožno vyvodit' diskriminačné správanie žalovaných voči žalobkyni od skutočnosti, že žalovaný v 1/ rade nevyhovel jej žiadosti o prenájom vyhradeného parkovacieho miesta pred bytovým domom na Z. XX v N., ktorú žalobkyňa žalovanému v 1/ rade doručila dňa 23.09.2015, nakoľko v čase podania tejto žiadosti neboli z jej strany kumulatívne splnené všetky podmienky, ktoré musí žiadateľ o vydanie povolenia na vyhradenie parkovacieho miesta spĺňať. Súd síce prisvedčil námietke žalobkyne a Úradu komisára pre osoby so zdravotným postihnutím, že žalobkyňa spĺňala podmienku trvalého pobytu v lokalite kde žiada o vydanie povolenia na vyhradenie parkovacieho miesta, nakoľko D. ulica, ktorú mala žalobkyňa uvedenú ako adresu trvalého pobytu v občianskom preukaze, sa nachádza v rovnakej lokalite ako Z. ulica (obidve ulice sa nachádzajú v katastrálnom území Nivy, teda v rovnakej lokalite), navyše žalobkyňa mala trvalý pobyt na adrese Z. XX prihlásený od 15. októbra 2013, preto podmienku trvalého pobytu žalobkyňa spĺňala. Mestská časť vedie evidenciu osôb, preto si trvalý pobyt žalobkyne mohla overiť v registri obyvateľov, prípadne mohla žalobkyňu ústne vyzvať, aby predložila potvrdenie o trvalom pobyte alebo aby si vymenila občiansky preukaz. Napriek uvedenému však žalobkyňa v čase podania žiadosti nespĺňala podmienku podľa čl. II bod 13 písm. d) Zásad pre vydávanie povolenia na pridelenie parkovacieho miesta v mestskej časti Bratislava - Ružinov, nakoľko vlastník (alebo držiteľ) osobného motorového vozidla JUDr. U. Z. mal uvedené motorové vozidlo evidované na Exekútorský úrad Bratislava II. JUDr. U. Z., súdny exekútor, L.:XXX XXX XX, G. 6, XXX XX Bratislava).

61. Skutočnosť, že žalovaný v 1/ rade opätovnej žiadosti žalobkyne o povolenie vyhradeného parkoviska zo dňa 30. marca 2016 vyhovel dňa 1. júna 2016 aj napriek skutočnosti, že aj táto druhá žiadosť obsahovala rovnaké nedostatky ako žiadosť podaná dňa 23. septembra 2015 súd v žiadnom prípade nemohol vyhodnotiť ako diskriminačné konanie zo strany žalovaných, práve naopak, toto povolenie súd vyhodnotil to ako ústretový krok žalovaných voči žalobkyni. Na viac súd poznamenáva, že posúdenie namietanej zákonnosti postupu správnych orgánov mohlo byť na návrh žalobkyne preskúmané súdom v rámci správneho súdnictva. Diskriminácia žalobkyne z dôvodu iného postavenia - zdravotného postihnutia, teda v konaní nebola zistená.

62. Žalobkyňa ďalej žiadala, aby súd určil, že žalovaný v 2/ rade rade podávaním žalôb na vodiča motorového vozidla U. Z. a správnym postihovaním vodiča motorového vozidla U. Z. (za porušenie

pravidiel cestnej premávky spočívajúce v parkovaní na zeleni a svojpomocne vybudovanom parkovacom mieste na parcele C evidovanej na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XX o výmere 4063m², druh pozemku: ostatné plochy na liste vlastníctva číslo 1 vedenom Okresným úradom v Bratislave, katastrálnym odborom, vo vlastníctve Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy) pri súčasnom nepodávaní žalôb pre neoprávnený zásah do majetkových práv žalovaného v druhom rade proti iným osobám a vodičom, ktorý si svojpomocne vybudovali obdobné parkovacie miesta na tom istom pozemku a nepostihovaní iných vodičov motorových vozidiel za porušenie pravidiel cestnej premávky spočívajúce v parkovaní na zeleni a svojpomocne vybudovaných parkovacích miestach, porušil zásadu rovnakého zaobchádzania vo vzťahu k žalobkyni, čím zasiahol do jej práva na rovnaké zaobchádzanie spočívajúce v zákaze diskriminácie.

63. Ani v tomto smere súd žalobe vyhovieť nemohol. Ak sa žalobkyňa domnieva, že v jej prípade došlo k porušeniu dodržiavania zásady rovnakého zaobchádzania spočívajúceho v zákaze diskriminácie z dôvodu jej zdravotného postihnutia, keď aj iné osoby a vodiči motorových vozidiel porušovali a porušujú pravidlá cestnej premávky tak ako ona (resp. jej partner JUDr. U. Z.), keď tiež parkovali na zeleni a svojpomocne vybudovaných parkovacích miestach a podľa jej názoru títo neboli objektmi žalôb zo strany žalovaného v 2/ rade a ani správnych postihov, tak aj v tomto prípade súd odkazuje na zásadu „ius ex iniuria non oritur“, a teda že na právnom úkone, ktorý nepožíva právnu ochranu, nemožno zakladať iné práva (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR č. II. ÚS 346/08-37).

64. Z podrobne vykonaného dokazovania nebolo v konaniach žalovaných preukázané také pochybenie, ktoré by malo za následok diskrimináciu (priamu, nepriamu) žalobkyne a ani porušenie zásady rovnakého zaobchádzania. Vzhľadom na spôsob rozhodnutia súdu o základnej otázke nebol preto daný zákonný dôvod zaoberať sa ďalšími nárokmi žalobkyne, osobitne na náhradu nemajetkovej ujmy a ospravedlnenia žalovanými.

65. Z uvedených dôvodov bolo rozhodnuté tak, ako znie výroková časť tohto rozsudku.

66. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

67. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Aj napriek skutočnosti, že žalovaní mali v konaní plný úspech, súd im nárok na náhradu trov konania nepriznal, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že im žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá (§ 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z.). Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z.).